

Anna Kufel-Dzierzgowska

Niechmirów, pow. Sieradz. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 6, 74

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NIECHMIRÓW, pow.Sieradz
Stanowisko 2

Muzeum w Sieradzu

Badania prowadziła z ramienia Muzeum
mgr Anna Kufel-Dzierżgowska, Finansował
WKZ w Łodzi, Drugi sezon badań. Cmenta-
rzyko ciałopalne kultury łużyckiej z IV-V
okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest w zakolu Oleśnicy, na lewym jej brzegu, w starym lesie na granicy Niechmirowa, pow.Sieradz i Małej Wsi, pow.Wieluń.

Cmentarzisko odkryto w czasie badań terenowych w 1965 r. Pierwsze wykopaliśka przeprowadzono w 1966 roku. Przebadano wtedy 0,8 ara. W czasie badań tegorocznych odsłonięto 1,2 ara. Odkryto ogółem 67 grobów ciałopalnych, w tym w 1972 roku 34 groby. Całe cmentarzisko przykryte było brukiem kamiennym. W latach 1922-27, przy wyrębie starego lasu, zniszczono znaczną jego część i wyrabowano kamienie. Bruk zachował się tylko częściowo.

W nienaruszonej części występują wyłącznie groby popielnicowe. Przeważają pochówki jednostkowe. W kilku grobach popielnica była pusta. Jamy grobowe nie przekraczały na ogół 50 cm głębokości. Większość naczyń znajdowała się tuż pod brukiem, a niektóre z nich były pogniecione przez kamienie.

W wielu popielnicach poza przemytymi kośćmi znajdowały się małe przystawki oraz ozdoby z brązu - przeważnie druciane kółeczka. W grobie 38, między przystawkami, obok popielnicy, znaleziono szpilę z główką zwiniętą w uszko, a w grobie 62, pod popielnicą duże kółko brązowe z nanizanymi dwoma spiralkami.

W grobie 67, w popielnicy, na kościach zmarłego złożono dar w postaci: 1 bransolety z taśmy brązowej, z nieschodzącymi się końcami, zdobionej delikatnym ornamentem rytym.

2. bransolety ze zwiniętej spiralnie taśmy brązowej. Końce tej bransolety są obłamane, a jeden nosi ślady naprawy metodą nadlewu obejmującego. 3. naszyjnika z drutu brązowego skręconego wzdłuż osi i złożonego podwójnie. Na naszyjnik nawleczono cztery spiralki druciane i jedną owalną ozdobę odlaną z brązu. 4. naszyjnika złożonego z dziewięciu wisiorów, każdy w kształcie koła czterospychowego z przymocowaną na krótkiej szyjce poziomą rurką. Na podstawie ceramiki i zabytków metalowych, jak też i formy pochówków /groby kryte brukiem/, cmentarzisko datować można na IV -V okres epoki brązu. Użytkowane było przez ludność grupy środkowopolskiej kultury łużyckiej.

Badania będą kontynuowane w 1973 roku.